

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205192
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8217205192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava 37, IČO: 31 749 542, zastúpený GARAJ & Partners s.r.o., Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným: 1. B. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX K. XX, 2. M. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX K. XX, 3. M. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX K. XX, o zaplatenie sumy 19.043,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 4Csp/49/2017-321 zo dňa 09.05.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1., 2. a 3. rade zaplatiť žalobcovi 19.043,01 eur, zmluvný úrok v sume 7.839,16 eur, zmluvný úrok vo výške 8,60 % ročne zo sumy 19.043,01 eur od 06.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania v sume 312,08 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 19.043,01 eur za obdobie od 06.06.2017 do zaplatenia, to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. až 3. rade v rozsahu 71,16 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 19.043,01 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru. Súd uviedol, že medzi stranami nebolo sporné a súd o tom nemal pochybnosti, že žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky ako podporu vo forme úveru. Súd sa pri vyhodnocovaní judikatúry priklonil k tomu, že úver poskytnutý Štátnym fondom rozvoja bývania nie je spotrebiteľským úverom a medzi stranami sporu nejde o spotrebiteľský právny vzťah. Štátny fond nemá postavenie dodávateľa tak, ako je tento definovaný v ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca v právnom vzťahu so žalovanými nevystupuje ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a nie je podnikateľom, nakoľko nevykonáva sústavnú činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Súd teda vychádzal z toho, že uzavretá zmluva je obchodnoprávnym vzťahom. Odstúpenie žalobcu od uzavretej zmluvy má zásadný význam pre rozhodnutie o žalobnom návrhu. Tento právny úkon žalobcu mal pre žalovaných za následok stratu výhody splátok a ich povinnosť vrátiť poskytnutú podporu vo forme úveru. Odstúpenie od zmluvy v obchodných záväzkových vzťahoch má účinky ex nunc, t.j. do budúcnosti, preto je nedôvodná námietka premlčania žalovaného vo vzťahu k nezaplateným splátkam úveru za obdobie pred 18.07.2013. Žalovaným v 1. a 2. rade vznikol po vyčerpaní poskytnutej podpory dlh ako na istinu, tak aj na úrokoch z úveru a žalobca mal právo dohodnutú úrokovú sadzbu postupne zvyšovať, pretože žalovaní nespĺnili dohodnuté podmienky. Súd mal pochybnosti o správnosti žalobcom uplatňovanej úrokovej sadzby počas trvania úverového vzťahu

a vykonal vlastný prepočet výšky istiny a úrokov. Súd uzavrel, že po tomto prepočte prišiel k záveru, že uplatnený nárok na zaplatenie istiny 19.043,01 eur a zmluvného úroku 7.839,16 eur je plne oprávnený. Uviedol, že žalobca si uplatnil nárok po odstúpení od zmluvy, pričom aj po odstúpení od zmluvy mali žalovaní povinnosť vrátiť poskytnutú sumu spolu s úrokmi. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 31Cdo/2851/99 z 15.03.2000, aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/113/2008 z 09.02.2010, z ktorými sa stotožnil. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je daný aj vo vzťahu k žalovanému v 3. rade, ktorý záväzok žalovaným v 1. a 2. rade zabezpečoval. Vo vzťahu k vyčíslenému uplatnenému úroku z omeškania súd uviedol, že úrok z omeškania vyčíslený k 03.04.2017 vo výške 1.631,02 eur začal žalobca vyčíslvať počnúc 31.01.2014 a z omeškaných splátok v sume po 170 eur. Po započítaní všetkých úhrad vykonaných žalovanými boli žalovaní v omeškaní čiastočne so splátkou splatnou k 15.08.2014 a ďalšími 31 nasledujúcimi splátkami. Úrok z omeškania žalobcovi patrí, avšak len z postupne rastúceho dlhu v splátkach. Po vyčíslení súd dospel k záveru, že žalobca má právo na úrok z omeškania vo výške 312,08 eur a po odstúpení od zmluvy z istiny 19.043,01 eur. Nad oprávnené nároky súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zamietol. V časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty súd uviedol, že zmluvnú pokutu možno dojednať len pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. V danom prípade zmluvná pokuta je viazaná na naplnenie článku VIII. bodu 8.4 Zmluvy a čo podľa názoru súdu znamená, že je viazaný na využitie oprávnenia žalobcu odstúpiť od zmluvy. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad realizácie práva robí dojednanie zmluvnej pokuty neplatným. Na základe neplatne dojednanie zmluvnej pokuty nemôže súd žalobcovi priznať uplatnený nárok, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Nárok v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 574,30 eur súd zamietol z dôvodu, že žalobca je právnickou osobou, má právny odbor vrátane oddelenia na sledovanie a vymáhanie pohľadávok, a preto niet pochybností o tom, že disponuje dostatočným aparátom pri vymáhaní pohľadávky bez potreby zabezpečovania úkonu externou advokátskou kanceláriou. Úkon odstúpenia od zmluvy má formulárovú podobu a žalobca k nemu zjavne pristupoval v opakovaných prípadoch. Dôvodom na zamietnutie nároku v tejto časti je aj skutočnosť, že vynaloženie nákladov na tento úkon právnej služby nebol žalobcom v konaní preukázaný a nebol z jeho strany predložený žiadny doklad preukazujúci vynaloženie týchto výdavkov žalobcom právnenému zástupcovi žalobcu. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP, vychádzal z úspechu žalobcu 85,58 % a z jeho neúspechu 14,42 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to s výnimkou I. vyhovujúceho výroku. Poukázal všeobecne na povinnosť súdu odôvodniť riadne rozsudok, nesúhlasil o zamietnutí žaloby v časti o úroku z omeškania, poukázal na to, že predložil dôkazy, na základe ktorých bolo možné úrok vyčísliť a určiť. Nesúhlasil s nepriznaním nároku nákladov spojených s uplatnením pohľadávok a uviedol, že súd neuviedol dôvod zamietnutia predmetného nároku. Nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti o zaplatení zmluvnej pokuty, poukázal na to, že všetky podmienky na priznanie zmluvnej pokuty boli splnené. Strany špecifikovali zmluvnú povinnosť, pre porušenie ktorej vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to omeškanie dlžníka so splátkami úveru po dobu dlhšiu ako 6 mesiacov. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu alebo aby ho zrušil.

3. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Predmetom odvolacieho konania je zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti, teda v časti úroku z omeškania, v časti zmluvnej pokuty a v časti príslušenstva pohľadávky - nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca je dodávateľom a právny vzťah, ktorý je predmetom prejednávaneho sporu je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca nemal žiadne iné právo ako na vrátenie poskytnutej istiny úveru, pretože odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila. Pokiaľ súd už žalobcovi túto sumu priznal, nemá žalobca nárok na žiadne iné plnenia, a preto je správne zamietnutie návrhu v prevyšujúcej časti. Odvolací súd je tiež toho názoru, že súd prvej inštancie riadne odôvodnil s prihliadnutím na svoj právny názor zamietnutie nároku v prevyšujúcej časti. Odôvodnil prečo nepriznal žalobcovi nárok na príslušenstvo pohľadávky - úkon právnej služby odstúpenie od zmluvy, keď uviedol, že má za to, že tento úkon nie je dôvodný a jeho vynaloženie nebolo preukázané. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešným žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.